

ADHD

یا

اختلال بیش فعالی چیست؟

معصومه شریعتی کلاته

حاکمیت بالینی بیمارستان

ابن سینا و دکتر حجازی

اختلال بیش فعالی و فقدان توجه، یک اختلال رفتاری شایع است که حدود ۸-۱۰ درصد کودکان را مبتلا می کند. احتمال تشخیص این اختلال در پسران سه برابر دختران است ولی علت این تفاوت هنوز مشخص نشده است. کودکان بیش فعال بدون فکر کردن عمل می کنند، بیش از اندازه فعالند و در تمرکز کردن مشکل دارند.

این اختلال به عملکرد خانوادگی، اجتماعی و تحصیلی کودک آسیب می رساند. با درمان مناسب کودکان می توانند بیاموزند که چگونه با این مشکل کنار بیایند و علائم خود را کنترل کنند.

علائم بیش فعالی کدامند؟

* ناتوانی در توجه به جزئیات و بی دقتی در تکالیف مدرسه یا سایر فعالیتها

* مشکل در ادامه دادن توجه و حفظ دقت در طی فعالیتها.

* مشکل آشکار در گوش دادن.

* مشکل در پیروی از دستورات.

* بی نظمی.

* اجتناب از کارهایی که به تلاش ذهنی و تفکر نیاز دارد.

* گم کردن اسباب بازیها کتابها و وسایل.

* واکنش بیش از حد به محرکها.

* فراموشی در فعالیتهای روزانه.

* بی قراری و ناآرامی.

* مشکل در حفظ حالت نشسته.

* دویدن بیش از حد و یا بالا و پایین پریدن.

* ناتوانی از بازی کردن در سکوت.

* به نظر می رسد که همیشه در حرکت و آماده‌ی رفتن هستند.

* زیاد صحبت می‌کنند.

* قبل از اینکه سوال تمام شود پاسخ می‌دهند.

* منتظر ایستادن و در صف ایستادن برایشان سخت است.

* حرف دیگران را قطع می‌کنند و فضولانه وارد بحث دیگران می‌شوند.

بیش فعالی چگونه تشخیص داده می‌شود؟

بسیاری از موارد بیش فعالی توسط پزشک عمومی درمان می‌شود.

برای تشخیص بیش فعالی خانواده ها باید توجه کنند.

۱- کودک رفتارها و علائم گفته شده را قبل از سن ۷ سالگی نشان دهد.

۲- این رفتارها در مقایسه با کودکان همسن و سال آنان شدیدتر باشد.

۳- علائم حداقل باید ۶ ماه ادامه داشته باشند.

۴- این علائم بر روی حداقل دو زمینه زندگی کودک مانند مدرسه، خانه، پرستار کودک، دوستان و... تاثیر منفی داشته باشد.

علائم نباید در اثر فشار روانی و استرس ایجاد شده باشد(کودکانی که طلاق، جدایی، بیماری، تغییر مدرسه یا تغییر ناگهانی در زندگی)

علت ایجاد بیش فعالی چیست؟

محققان بیان می‌کنند که احتمالاً ترکیبی از عوامل ژنتیکی و محیطی عامل به وجود آمدن این اختلال است که مصرف سیگار در دوران بارداری با ایجاد بیش فعالی در کودک مرتبط است. سایر عوامل خطر برای ایجاد این اختلال شامل تولد پیش از موعد، نوزاد با وزن بسیار کم، و آسیب‌های مغزی حین تولد هستند. ممکن است تماشای بیش از حد تلویزیون در سنین کم موجب کم توجهی کودک شود.